

РЕШЕНИЕ

№ 169

гр. Пловдив, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и трета година
в следния състав:

Председател: Момчил Ал. Найденов

при участието на секретаря Илияна Й. Йорданова
като разгледа докладваното от Момчил Ал. Найденов Административно
наказателно дело № 20225330207224 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 638575 –
F639140/31.05.2022г., издадено от М. М. П. - С., на длъжност *** на ТД НАП-
Пловдив, с което на „Кондор – Недвижими имоти“ ЕООД, ЕИК:200839812,
със седалище и адрес на управление – гр.Пловдив, ул.„Петко Д.Петков“ № 23,
на основание чл.182, ал.2, във вр. с чл.182, ал.1 от Закона за данък върху
добавената стойност (ЗДДС) е наложено административно наказание -
имуществена санкция в размер на 4 166,67 /четири хиляди, сто шестдесет и
шест лева и шестдесет и седем стотинки/ лева, за нарушение на чл.78, ал.4 от
ЗДДС, във вр. с чл.66, ал.1 и ал.2 от ППЗДДС.

В жалбата се поддържа, че наказателното постановление и АУАН са
неправилни и незаконосъобразни. В този смисъл посочва, че не е спазен срока
за съставяне на АУАН, като моментът на установяване на нарушението
неправилно актосъставителят е обвързал с този на приключване на
проверката. На следващо място се взема становище, че е налице маловажен
случай, в който смисъл сочи, че липсват вреди за фиска, налице са множество
смякаващи обстоятелства, както и дружеството до сега няма налагани
наказания. Още сочи и практиката на СЕС, а именно Решение от 20 юли

2013г. по дело С 259/12, според което националната юрисдикция следва винаги да преценява срока, в който нарушението е отстранено, неговата тежест, евентуалното наличие на данъчно избягване и дали размера на наложената санкция не надхвърля необходимото за постигане целите на закона. Предлага наказателното постановление да бъде отменено. Процесуалният представител на жалбоподателя – адвокат Й. поддържа жалбата на изложените основания, като и добавя, че актосъставителя не е посочил кога е получено кредитното известие, съответно – от дружеството жалбоподател не следва да се иска извършване на активното действие, преди да е получило това кредитно известие. Също предлага наказателното постановление да бъде отменено.

Ответната страна – ТД на НАП – Пловдив, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт М. оспорва жалбата, като сочи като установено нарушението по чл.78, ал.4 от ЗДДС, фактическата обстановка по което описва. Относно възраженията на жалбоподателя, оспорва релевантността на получаване кредитното известие от дружеството, предвид посоченото в чл.66, ал.1 и ал.2 от ППЗДДС, а именно – че издаденото кредитно известие не следва да намери отражение в дневниците за покупки. Соци като неоснователно и възражението относно неспазване срока по чл.34 от ЗАНН, като взема становище, че нарушението е установено от актосъставителя след представяне документи от жалбоподателя и съпоставка с тези от доставчика, както и справка в информационните масиви на НАП. Още оспорва становището, че санкцията е непропорционална по смисъла на Решение по дело С 259/12, в който смисъл взема становище. Предлага наказателното постановление да бъде потвърдено, както и да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН, подадена в преклузивния срок по ал. 2 от този текст, като препис от наказателното постановление е връчен на жалбоподателя на 22.11.2022г. видно от приложената към наказателното постановление разписка, а жалбата е изпратена до РС-Пловдив чрез ТД НАП-Пловдив на 05.12.2022г. съгласно отразения входящ номер. Жалбата също така е подадена от легитимиран субект /срещу който е издадено атакуваното НП/ , при наличие на правен

интерес от обжалване и пред компетентния съд /по местоизвършване на твърдяното нарушение/, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

От фактическа страна съдът установи следното:

Съгласно договор № ***** от 20.04.2021 за покупко – продажба на моторно превозно средство, сключен между „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД, ЕИК 204431886, в качеството му на продавач и „Кондор – Недвижими имоти“ ЕООД, ЕИК:200839812 в качеството на купувач, продавачът се задължил да достави и продаде на купувача МПС – лек автомобил „Mercedes – AMG GLE 63 S4 Matic”, шаси *** срещу цена в общ размер на 288 300 лева с ДДС, платими както следва – аванс в размер на 100 000 лева с ДДС – до два дни от подписване на договора и 188 300 с ДДС – в пет работни дни от получаване от купувача на съобщение от продавача, че автомобилът е готов за предаване. В същия договор още било предвидено, че последният се счита за прекратен, когато по отношение на автомобила купувачът сключи договор за лизинг, а продавачът сключи договор за продажба на автомобила с лизингодателя.

В изпълнение на горното, на 19.04.2021г., Кондор – Недвижими имоти“ ЕООД привело по банкова сметка на продавача сумата от 100 лева, за което доставчика „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД издало фактура № ***/20.04.2021г. с данъчна основа – 83 333, 33 лева и ДДС – 16 666,67 лева или общо 100 000 лева. По така издадената фактура „Кондор – Недвижими имоти“ ЕООД ползвало право на данъчен кредит по смисъла на чл.72, ал.2 от ЗДДС за данъчен период м. 04.2021г.

На 29.06.2021г. между „Алианц лизинг България“ ЕАД клон Пловдив в качеството му на лизингодател, „Кондор – Недвижими имоти“ ЕООД – в качеството на лизингополучател и „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД – в качеството му на доставчик/продавач, било сключено тристранно споразумение, по силата на което продавачът и лизингополучателят прекратили по взаимно съгласие договор № ***** от 20.04.2021г. на основание чл.12 от същия, като „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД дължал връщане на получената сума от 100 000 лева, платена от Кондор – Недвижими имоти“ ЕООД, като сумата се привела от търговеца по сметка на лизингодателя за покриване първоначалните разходи по договора за лизинг.

След разваляне на договор № ***** от 20.04.2021г., „Силвър Стар

Ритейл“ ЕАД издало кредитно известие № ***/29.06.2021г. с данъчна основа – „минус“ 83 333, 33 лева и ДДС – „минус“ 16 666,67 лева и с предмет – „аванс“.

Предвид факта, че се касаело за авансово плащане, полученият данъчен кредит по фактура № ***/20.04.2021г. следвало да бъде коригиран от получателя по реда на чл.78, ал.4 от ЗДДС, като в 5-дневен срок от разваляне на договора, „Кондор – Недвижими имоти“ ЕООД е било длъжно да издаде протокол по чл.66, ал.1 от ППЗДДС с данъчна основа „минус“ 83 333, 33 лева и ДДС – „минус“ 16 666,67 лева, който да отрази в дневника си за покупки със знак „минус“ и в справката декларация за данъчния период, през който е развалена доставката, а именно за данъчен период м.06.2021г., подадена в ТД НАП – Пловдив с вх.№ ***/12.07.2021г..

„Кондор – Недвижими имоти“ ЕООД не издало протокол по чл.66, ал.1 от ППЗДДС за корекция на ползвания данъчен кредит по разваления договор, респективно – не коригирало своевременно резултата за данъчния период м.06.2021г., в посока намаляване със сумата от 16 666,67 лева, а отразило издаденото от „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД кредитно известие със закъснение в дневника си за покупки и справка – декларация, подадени в ТД на НАП – Пловдив за данъчен период м.07.2021г. с вх.№ ***/13.08.2021г..

С оглед на горното, на 21.12.2021г. свидетелят Д. Д. В. – в качеството и на *** в ТД на НАП – Пловдив, съставила АУАН № F639140/21.12.2021г. срещу „Кондор – Недвижими имоти“ ЕООД за нарушение на чл.78, ал.4 от ЗДДС, във вр. с чл.66, ал.1 и ал.2 от ППЗДДС, който АУАН бил съставен в съставен в присъствието и подписан от управителя на дружеството. Въз основа на същия акт било издадено обжалваното наказателно постановление.

Така описаната и възприета от съда фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от показанията на разпитания в хода на съдебното следствие Д. Д. В. която помни случая и описва извършената проверка и сторените при същата констатации, както и начина на съставяне на АУАН. Съдът намира показанията на свидетеля В. за последователни, логични, непротиворечиви и съответстващи на събраната по делото доказателствена съвкупност и намира последните за истинни. От същите показания се установява начина на констатиране извършените нарушения, фактите по същите, както и процедурата по съставяне на акта.

Горната фактическа обстановка се установява и от приложените писмени доказателства – заверени копия от договор № ***** от 20.04.2021 за покупко – продажба на моторно превозно средство, сключен между „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД, ЕИК 204431886, в качеството му на продавач и „Кондор – Недвижими имоти“ ЕООД, ЕИК:200839812 в качеството на купувач, фактура № ***/20.04.2021г. с данъчна основа – 83 333, 33 лева и ДДС – 16 666,67 лева, кредитно известие № ***/29.06.2021г. с данъчна основа – „минус“ 83 333, 33 лева и ДДС – „минус“ 16 666,67 лева, Споразумение от 29.06.2021г., между „Алианц лизинг България“ ЕАД клон Пловдив в качеството му на лизингодател, „Кондор – Недвижими имоти“ ЕООД – в качеството на лизингополучател и „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД – в качеството му на доставчик/продавач – от които се установява факта на съставяне същите.

Следва още да се посочи, че горната фактическа обстановка по същество не е спорна между страните, не се оспорва от жалбоподателя.

Относно приложението на процесуалните правила: С оглед изложеното, съдът след запознаване с приложените по дело АУАН и НП намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия за тези действия, съгласно така представената Заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020г. на изпълнителния директор на Национална агенция по приходите. При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административно - наказателното производство по налагане на наказание санкция на жалбоподателя. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава право на защита на жалбоподателя и да ограничава правото му по чл.44 от ЗАНН в три дневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Спазени са и сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

На следващо място, в хода на съдебното следствие, при преценка на цялата доказателствена съвкупност, се установяват достатъчно данни за

извършено деяние, с което Кондор – Недвижими имоти“ ЕООД, ЕИК:200839812 е нарушило разпоредбата на чл.78, ал.4 от ЗДДС, във вр. с чл.66, ал.1 и ал.2 от ППЗДДС – за това, че на 15.07.2021г., в гр.Пловдив, като в качеството си на регистрирано по ЗДДС лице, не е коригирало размера на ползвания данъчен кредит при разваляне на доставка, за която е издадена фактура за авансово плащане в данъчния период, през който се разваля доставката, а именно – не издало протокол по чл.66, ал.1 от ППЗДДС за корекция на ползвания данъчен кредит по разваления договор, съответно – не коригирало своевременно резултата за данъчния период м.06.2021г., в посока намаляване със сумата от 16 666,67 лева, а отразило издаденото от „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД кредитно известие със закъснение в дневника си за покупки и справка – декларация, подадени в ТД на НАП – Пловдив за данъчен период м.07.2021г. с вх.№ ***/13.08.2021г..

Следва да се посочи, че съгласно чл.66, ал.2 от ППЗДДС – издаденото от доставчика „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД кредитно известие по чл.115, ал.2 от ЗДДС не следва да намери отражение в дневника за покупки на получателя за периода на издаването му, нито в някой от следващите данъчни периоди.

С оглед на горното, неоснователно е възражението в жалбата, че актосъставителя не е посочил кога е получено кредитното известие, доколкото последното обстоятелство е изцяло неотносимо към състава на разглежданото нарушение.

Последното също е без значение и с оглед въпроса за субективната страна деянието (дори и извън обстоятелството, че отговорността на юридическото лице е обективна и безвиновна), доколкото дружеството жалбоподател е страна по тристранното споразумение от 29.06.2021г. между Алианц лизинг България“ ЕАД, „Кондор – Недвижими имоти“ ЕООД и „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД, съответно – изразило е воля за разваляне на договор № ***** от 20.04.2021г..

Съдът намери за неоснователно и възражението на жалбоподателя, че не е спазен срока за съставяне на АУАН, като моментът на установяване на нарушението неправилно актосъставителят е обвързал с този на приключване на проверката. В случая се установява, че АУАН е издаден в тримесечния срок от откриването на нарушителя по смисъла на чл.34 от ЗАНН. В този смисъл - независимо, че свидетелят *** не може да цитира точната дата, на

която е установила нарушението, то последната е категорична, че е това е станало, като е извършила насрещна проверка на доставчика „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД, което е съвсем логично предвид характера на установеното нарушение. Същевременно установява се, че Протокола за същата насрещна проверка с № *** е от дата - 05.11.2021г., както и съответните документи са предоставени от „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД с тяхно писмо от 28.10.2021г., от които дати до тази на съставяне на АУАН - 21.12.2021г. очевидно не е изтекъл три месечния срок за съставяне на АУАН.

На следващо място неоснователно е и възражението, свързано с практиката на СЕС, а именно Решение от 20 юли 2013г. по дело С 259/12, според което националната юрисдикция следва винаги да преценява срока, в който нарушението е отстранено, неговата тежест, евентуалното наличие на данъчно избягване и дали размера на наложената санкция не надхвърля необходимото за постигане целите на закона.

В същото решение на СЕС е посочено, че санкцията, която е определена в чл. 182 от ЗДДС, не нарушава принципа на данъчен неутралитет и насърчава данъчно-задълженото лице своевременно да направи корекция на ползван данъчен кредит при анулиране на доставка, при която е ползван данъчен кредит. Последното се отнася с още по-голямо основание за хипотезата на чл. 182, ал. 2 от ЗДДС, предвид по-ниския размер на санкцията и това, че същата е прогресивна, като по този начин българският законодател се е съобразил с европейските принципи и е насърчил данъчно-задълженото лице по-скоро да извърши корекцията на този данъчен кредит. В конкретния случай се касае за неизвършена корекция на данъчен кредит в значителни размери, като с несвоевременното извършване на корекцията бюджета е реално ощетен, а наложената санкция, включително – предвид нейния размер, в никакъв случай не може да бъде счетена за прекомерна и надхвърляща необходимото за постигане целите на закона. Обстоятелството, че нарушението е бил отстранено в следващ период е предвидено в самата санкционна норма на чл.182, ал.2 от ЗДДС, поради което не може да се приеме, че същото обстоятелство (на отстраняване на нарушението), само по себе си, налага заключение в смисъл, че санкцията е прекомерна. Още последната санкция очевидно не е приложима единствено в хипотезата на евентуалното наличие на данъчно избягване.

Също така съдът намери, че в случая не се констатира основания за приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Конкретното установено нарушение, както и обстоятелствата по същото разкрива една степен на обществена опасност на деянието, типична за общия случай на нарушение разпоредбата на чл.78, ал.4 от ЗДДС, отчетена от законодателя при въздигане на деянието в нарушение. Процесното нарушение е такова на простото извършване и законодателят е предвидил обществената опасност на подобно деяние, като последната не е необходимо /и не е възможно/ да се установява във всеки отделен случай. Дори въпреки последното, в случая се установява реално ощетяване на бюджета (обратно на твърдението на жалбоподателя), доколкото се касае за неизвършена корекция на данъчен кредит в значителни размери. Отново следва да се посочи, че обстоятелство на отстраняване на нарушението в следващ данъчен период е предвидено в самата норма на чл.182, ал.2 от ЗДДС, поради което и не обуславя заключение за маловажност на случая. За последното не може да се заключи и единствено от факта на липса на предходни нарушения.

При разглеждане въпроса за съответствието на наложеното наказание с тежестта на нарушението и личността на нарушителя следва да се има предвид, че съгласно разпоредбата на чл.182, ал.2 от ЗДДС – при нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е издало или отразило данъчния документ в периода, следващ данъчния период, в който документът е следвало да бъде издаден или отразен, глобата, съответно имуществената санкция е в размер 25 на сто от определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 250 лв.. В случая законодателят е предвидил наказание, без да предоставя възможност на наказващия орган да индивидуализира същото в определени граници. Санционната разпоредба е приложена правилно, поради което следва неизбежният извод, че така наложеното наказание отговаря на тежестта на установеното нарушение.

С оглед изхода на спора, на основание чл.63 д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.144 от АПК, вр. чл.78, ал.1 от ГПК, съдът следва да присъди възнаграждение на въззиваемата страна във връзка с осъщественото процесуално представителство, както такова искане е сторено от същата, чрез процесуални и представител.

Съгласно чл.63д, ал. 4 ЗАНН - в полза на учредението или

организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д от ЗАНН, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. В случая въззиваемата страна е била защитавана от юрисконсулт.

Също съгласно чл.63д, ал. 5 ЗАНН - размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Последната разпоредба от своя страна при определянето на максималния размер на възнаграждението препраща към Наредба за заплащането на правната помощ (Обн. ДВ бр. 5 от 17.01.2006 г.). Съгласно чл. 27е от Наредбата възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 150 лева.

Във въззивното производство наказващият орган е защитаван от юрисконсулт, който е взел участие в проведеното открито съдебно заседание. Съдът намира, че делото разкрива фактическа сложност, като е за разглеждането е в рамките на едно съдебно заседание, с кратка продължителност, разпитан е един свидетел и фактическата обстановка не е била спорна между страните, но все пак същото дело се отличава с правна сложност, предвид характера на административнонаказателното обвинение, както и процесуалният представител на въззиваемата страна е взел подробно и изчерпателно становище по фактическата обстановка и възраженията на жалбоподател, поради което съдът намира, че справедливият размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт е 125 лева, който съответства на средния размер, предвиден в чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, изр. първо, пред. първо от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 638575 – F639140/31.05.2022г., издадено от М. М. П. - С., на длъжност *** на ТД НАП-Пловдив, с което на „Кондор – Недвижими имоти“ ЕООД, ЕИК:200839812, със седалище и адрес на управление – гр.Пловдив, ул.„Петко Д.Петков“ № 23, на основание чл.182, ал.2, във вр. с чл.182, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложено административно наказание -

имуществена санкция в размер на 4 166,67 /четири хиляди, сто шестдесет и шест лева и шестдесет и седем стотинки/ лева, за нарушение на чл.78, ал.4 от ЗДДС, във вр. с чл.66, ал.1 и ал.2 от ППЗДДС.

ОСЪЖДА Кондор – Недвижими имоти“ ЕООД, ЕИК:200839812 **ДА ЗАПЛАТИ** на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ сумата от 125,00 (сто двадесет и пет) лева, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от получаване на съобщението от страните, че същото е изготвено и обявено, пред Административен съд – гр.Пловдив, на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____